

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. בן מאה ועשרים אנכי היום (לא,ב) - היום מלאו ימי ושנותי ללמדך שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום מחדש לחדש
2. יהושע הוא עבר לפניך (שם,ג) - גדולה שמושה של תורה יותר מלמודה
3. חזקו ואמצו (שם,ו) - נעל גדר פרץ כל שהוא בפניו ה"ז חזקה בפניו אין שלא בפניו לא אמר רבא ה"ק בפניו לא צריך למימר ליה לך חזק וקני שלא בפניו צריך למימר ליה לך חזק וקני
4. אל תיראו ואל תערצו מפניהם (שם) - משוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר... ואמר אליהם שמע ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין... על אויביכם אתם הולכים שאם תפלו בידם אין מרחמין עליכם אל ירד לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו'
5. שם - ג' דברים מכחישים לחו של אדם ואלו הן פחד דרך ועון... ג' דברים מתזין גופו של אדם ואלו הן אכל מעומד ושתה מעומד ושימש מטתו מעומד
6. הנשאים את ארון ברית ה' (שם,ט) - המוציא משאוי למעלה מי' טפחים חייב שכן משא בגי קהת
7. שם - נמצא ארון ונושאי וכהנים מצד א' וישראל מצד א' נשא ארון את נושאי ועבר
8. ואל כל זקני ישראל (שם) - מנין לגדולה שהיא של ע"א שנאמר אספה לי שבועים איש מזקני ישראל ומשה על גביהן
9. שם - אמר רבי יונתן ק' שלשבו להורות אין חייבין עד שיוורו כולן שנאמר ואם כל עדת ישראל ישגו עד שישגו כולן
10. שם - הורו בית דין וידעו א' מהן שטעו ואמר להן טועין אתם או שלא היה מופלא של בית דין שם או שהיה א' מהן גר או ממזר או נתין או זקן שלא ראוי לבנים ה"ז פטור
11. מקץ שבוע שנים (שם,י) - וקדשתם את שנת הנ' שנה שנת הנ' אתה מונה ואי אתה מונה שנת נ' וא' מכאן אמרו יובל אינו עולה למנין שבוע ר"י אומר יובל עולה למנין שבוע
12. שם - האי מאן דלא ידע כמה שני בשבוע הוא עומד ניטפי חד שתא ונחשוב כללי ב'ובלי ופרטי בשבועי ונשקל ממאה ב' ונשדי אפרטי ונחשובינהו לפרטי בשבועי וידע כמה שני בשבוע וסימניך כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
13. במעד שנת השמטה בחג הסוכות (שם) - א' הנודר וא' המקדיש וא' המעריך כיון שעברו עליו ג' רגלים עובר בבל תאחר ור"ש אומר ג' רגלים כסדרן וחג המצות תחילה
14. שם - בחריש ובקציר ותשבות... חריש של ערב שביעית וקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית
15. שם - עד מתי חורשין בשדה אילן ערב שביעית ב"ש אומרים כל זמן שיפה לפני רב"ה אומרים עד העצרת וקורבין דברי אלו להיות כדברי אלו
16. שם - פרשת המלך כיצד מוצאי יום טוב הראשון של חג בשמיני במוצאי שביעית עושין לו בימה של עץ בעזרה והוא יושב עליה שנאמר מקץ ז' שנים במעד וגו'
17. לראות את פני ה' (שם,יא) - סומא בא' מעיניו פטור מן הראייה... מה לראות בב' עיניו אף לראות בב' עיניו (*1+1)
18. באזניהם (שם) - מה נשתנה און מכל אברים שבגוף אמר הקב"ה און ששמעה קולי על הר סיני בשעה שאמרתי כי לי בני ישראל עבדים ולא עבדים לעבדים והלך זה וקנה אדון לעצמו ירצע
19. האנשים והנשים והטף (שם,יב) - אם אנשים באים ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין כדי ליתן שכר למביאייהן
20. שם - התינוקות אין מענין אותן ביה"כ אבל מחנכין אותן לפני שנה ולפני שנתיים בשביל שיהיו רגילין במצות
21. שם - ואמר ריב"ל נשים חייבות במקרא מגילה שאף הן היו באותו הנס
22. שם - אמר רבי יוחנן משום ר"י בן ר"ש ד"ת האב יורש את בנו ואשה יורשת את בנה שנאמר מטות מקיש מטה האם למטה האב מה מטה האב אב יורש את בנו אף מטה האם אשה יורשת את בנה
23. הן קרבו ימיד למוות (שם,יד) - מת פתאום זו היא מיתה חסופה... ה' זו היא מיתת כל אדם... מת בנ' שנה זו היא מיתת כרת נ"ב שנה זו היא מיתתו של שמואל הרמתי ס' זו היא מיתה בידי שמים
24. שם - שכיב מרע שאמר תנו ר' זוז לפלוני וגו' מאות לפלוני וד' מאות לפלוני אין אומרים כל הקודם בשטר זוכה לפיקד יצא עליו שטר חוב גובה מכולם אבל אמר תנו ר' זוז לפלוני ואחריו לפלוני ואחריו לפלוני אומרים כל הקודם בשטר זוכה לפיקד יצא עליו שטר חוב גובה מן האחרון אין לו גובה משלפניו אין לו גובה משלפני פניו
25. שם - שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים ושייר קרקע כל שהוא מתנתו קיימת לא שייר קרקע כל שהוא אין מתנתו קיימת
26. שם - רשע בא לעולם חרון בא לעולם... רשע אבד מן העולם טובה באה לעולם... צדיק נפטר מן העולם רעה באה לעולם צדיק בא לעולם טובה באה לעולם
27. הנה שכב עם אבתיך וקם העם הזה (שם) - ה' מקראות בתורה אין להן הכרע שאות משוקדים מחר ארור וקם
28. שם - א"ר אבהו גדול יום הגשמים מתחיית המתים דאילו תחיית המתים לצדיקים ואילו גשמים בין לצדיקים בין לרשעים ופליגא דרב יוסף דא"ר יוסף מתוך שהיא שקולה מתחיית המתים קבעיה בתחיית המתים
29. שם - כי הנה שכיב [ריב"ל] אמרו ליה למלאך המות זיל עביד ליה רעויה אול איתחזי ליה אל"ל אחוי לי דוכתאי
30. ומצאנהו רעות רבות וצרות (שם,יז) - הכל בידי שמים חוץ מצוינים פחים שנאמר צינים פחים בדרך עיקש שומר נפשו ירחק מהם
31. פתבו לכם את השירה הזאת (שם,יט) - התורה שנתן לו הקב"ה למשה נתנה לו אש לבנה חרותה באש שחורה היא אש מובללת באש חצובה מאש ונתונה מאש
32. שם - רבי יוסי סבר עיקר שירה בכלי ועבודה היא ודוחה את השבת ורבנן סברי עיקר שירה בפה ולא עבודה היא ואינה דוחה את השבת
33. ולמדה את בני ישראל שימה בפה (שם) - מנין שחייב אדם לשנות לתלמידו עד שילמדנו שנאמר ולמדה את בני ישראל ומנין עד שתהא סדורה בפה ששנאמר שימה בפה
34. לפניו לעד (שם,כא) - אין מעידין אלא על פרוצוף פנים עם החוטם אף על פי שיש סימנין בגופו ובכליו

35. כי לא תשכח מפי זרעו (שם) - א"ל רבי חייא לרבי חנינא בהדידי קא מינציית דעבדי לתורה דלא תשתכח מישראל מאי עבידנא אזילנא וישיבנא כיתנא וגדילנא נישבי וצידינא טבי ומאכילנא בשריהו לתמי ואריכנא מגילתא וכתבנא ה' חומשי וסליקנא למתא ומקרינא חמשה ינוקי בחמשה חומשי ומתנינא שיתא ינוקי שיתא סדרי ואמרנא להו עד דהדרנא ואתינא אקרו אהדדי ואתנו אהדדי ועבדי לה לתורה דלא תשתכח מישראל (א) 2)
36. שם - וארגז ששיגרו בו פלשתיים דורון לא-לקי ישראל מונח מצדו...ועליו ס"ת מונח שנאמר לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית ה' מצד הוא מונח ולא בתוכו
37. ממרים היתם (שם, לח) - מומר אוכל נבילות לתיאבון ד"ה פסול להקעים אבני אומר פסול רבא אומר כשר אבני אומר פסול דהוה ליה רשע ורחמנא אומר אל תשת רשע עד ורבא אומר כשר רשע דחמס בעינן
38. שם - הגוים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורדין אבל המינין והמסורות והמשומדים מורדין ולא מעלין
39. שם - מעם הארץ פרט למשומד ר"ש בר יוסי אומר משום ר"ש אשר לא תעשינה בשגגה ואשם השב בדיעתו מביא קרבן על שגגתו לא שב בדיעתו אינו מביא קרבן על שגגתו מאי בינייהו אומר רבי המנונא משומד לאכול חלב ומביא קרבן על הדם איכא בינייהו מ"ס כיון דמשומד לאכול חלב לדם נמי משומד הוי ומ"ס לדם מיהא שב בדיעתו הוא
40. עד ה' א-לקיך (הושע יד, ב) - כתיב כי גדל עד שמים חסדך וכתיב כי גדל מעל שמים חסדך הא כיצד כאן בעושינן לשמה וכאן בעושינן שלא לשמה
41. קחו עמכם דברים (שם, ג) - כל המקניט את חברו אפי' בדברים צריך לפייסו...וצריך לפייסו בג' שורות של ג' בני אדם
42. ונשלמה פרים שפתינו (שם) - הושוו כולן לכפרה א' שכולן מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות דברי ר"י ר"ש אומר...וידיי של פר מכפר על ההננים בשאר עבירות
43. שפתינו (שם) - כל ת"ח שאומרים דבר הלכה מפיו בעולם הזה שפתינו רוחשות עמו בקבר (*1+1)
44. על סוס לא נרכב (שם) - ה'ה עומד חוץ למודיעים ויכול ליכנס בסוסים ובפרדים יכול יהא חייב ת"ל ובדרך לא היה והלה היה בדרך
45. שם - ולא רוכבין על גבי בהמה גזרה שמה יצא חוץ לתחום ש"מ תחומין דאורייתא אלא גזרה שמה יחתוך זמורה
46. אהבם נדבה (שם, ה) - המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה לגבי המזבח זכרים ונקבות ר"א אומר זכרים ומכרו לצרכי עולות ונקבות ומכרו לצרכי זבחי שלמים
47. שם - אשם שניתק לרעה ושחטו סתם כשר לעולה
48. שם - עולה ששחטה שלא לשמה אסור לזרוק דמה שלא לשמה איבעית אימא סבא איבעית אימא קרא איבעית אימא סבא משום דשני בה כל הני לישני בה ולזיל איבעית אימא קרא מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת לה' אלהיך נדבה וגו' האי נדבה נדר הוא אלא אם כמה שנדרת עשית יהא נדר ואם לא נדבה יהא נדבה מי שרי לשנויי בה
49. אהיה כטל (שם, ו) - בטל וברוחות לא חייבו חכמים להזכיר ואם בא להזכיר מזכיר מ"ט אומר רבי חנינא לפי שאין נעצרין
50. וצדקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם (שם, יד) - משל לב' בני אדם שצלו את פסחיהן א' אכלו לשום מצוה וא' אכלו לשום אכילה גסה זה שאכלו לשום מצוה וצדקים ילכו בם וזה שאכלו לשום אכילה גסה ופושעים יכשלו בם

1. ראש השנה יא	11. נדרים סא	21. מגילה ד	31. שקלים טז	41. יומא פז
2. ברכות ז	12. עבודה זרה ט	22. בבא בתרא קיד	32. סוכה נ	42. יומא סא
3. בבא בתרא נב	13. ראש השנה ד	23. מועד קטן כח	33. יבמות קכ	43. שקלים ז, *יבמות פז*
4. סוטה מב	14. ראש השנה ט	24. בבא בתרא קלח	34. כתובות קג	44. פסחים צד
5. גיטין ע	15. מועד קטן ג	25. בבא בתרא קמו	35. כתובות קג, בבא מציעא פה	45. ביצה לו
6. שבת צב	16. סוטה מא	26. סנהדרין קיג	36. בבא בתרא יד	46. שקלים יב
7. סוטה לה	17. חגיגה ב, *חגיגה ד*	27. יומא נב	37. סנהדרין כז	47. פסחים עג
8. סנהדרין ב	18. קידושין כב	28. תענית ז	38. עבודה זרה כו	48. זבחים ב
9. הוריות ג	19. יומא פב	29. כתובות עז	39. הוריות יא	49. תענית ג
10. הוריות ד	20. חגיגה ג	30. כתובות ל	40. פסחים נ	50. נזיר כג

בברכת גמר חתימה טובה